

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu: **F., spol. s r.o.**, IČO: X., D. ul. č. 2016, M., zastúpeného advokátom JUDr. B., H. ul. č. 27, B., proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Nová ul. č. 13, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/222/8681-58896/2006/991031-r zo dňa 15. augusta 2006, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 416/2006-41 zo dňa 13. februára 2009 v časti výroku o náhrade trov konania, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 416/2006-41 zo dňa 13. februára 2009, v časti výroku o trovách konania **m e n í** tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške **670,40 EUR** do troch dní od právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. B., advokáta so sídlom v B., č. účtu X., vedený V..

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 2S 416/2006-41 zo dňa 13.02.2009 zrušil rozhodnutie žalovaného č. I/222/8681-58896/2006/991031-r zo dňa 15.08.2006 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň súd v predmetnom rozsudku rozhodol o trovách konania tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 1.769,36 EUR

do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu žalobcu. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania, ktoré mu vznikli z titulu zaplateného súdneho poplatku za podanú žalobu v sume 331,94 EUR a z titulu náhrady trov právneho zastúpenia advokátom za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 06.04.2006, písomné podanie na súd dňa 03.11.2006 a účasť na pojednávaní dňa 13.02.2009) v sume 3x 353,54 EUR a 2x režijný paušál po 5,44 EUR a 1x 6,95 EUR + 19% daň z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) v sume 201,52 EUR a cestovné a náhrada za čas strávený cestou v sume 2 x 57,95 EUR a 41,55 EUR v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“).

Predmetný rozsudok krajského súdu napadol odvolaním v zákonnej lehote žalovaný v časti výroku o trovách, pričom uviedol, že krajský súd v odôvodnení rozsudku neuviedol, podľa ktorého právneho predpisu postupoval a z ktorého ustanovenia vychádzal pri výpočte základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby. Podľa žalovaného krajský súd vychádzal pri určení uvedenej základnej sadzby z ustanovenia §10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Žalovaný v odvolaní ďalej uviedol, že v predmetnej veci bola podaná žaloba v správnom súdnom konaní, ktoré je založené na prieskume rozhodnutí správnych orgánov, pričom základným kritériom, ktoré súd uplatňuje pri tomto prieskume, je posúdenie, či je napadnuté rozhodnutie zákonné alebo nie a túto skutočnosť nemožno objektívne oceniť v peniazoch. Preto pri výpočte tarifnej odmeny je potrebné vychádzať z ustanovenia § 11 ods. 1 citovanej vyhlášky.

Podľa názoru žalovaného patrí žalobcovi tarifná odmena za dva úkony právnej služby v roku 2006 (príprava a prevzatie veci, podanie žaloby na súd) v sume 2x 41,82 EUR, režijný paušál 2x 4,94 EUR a za jeden úkon v roku 2009 (účasť na pojednávaní) v sume 48,53 EUR, režijný paušál 5,72 EUR + 19% DPH v sume 33 EUR. Odmenu advokáta za poskytnuté právne služby vrátane zaplateného súdneho poplatku (331,94 EUR) a cestovných výdavkov s náhradou za stratu času (2x 57,95 EUR + 41,55 EUR) žalovaný vyčíslil v celkovej sume 670,16 EUR. Vzhľadom na uvedené žiadal zmeniť rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 13.02.2009 č. k. 2S 416/06-41 v časti výroku o náhrade trov konania tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške **670,16 EUR**.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že je toho názoru, že krajský súd určil výšku odmeny advokáta žalobcu správne podľa ustanovenia § 10 ods. 1, ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., pretože predmetom konania je povinnosť žalobcu dodatočne zaplatiť sumu 19.859,49 EUR, ktorá je predmetom sporu so žalovaným. Táto suma musí byť považovaná za hodnotu pre určenie tarifnej odmeny, pretože ide o výšku peňažného plnenia tak, ako to určuje § 10 ods. 2 cit. vyhlášky. Neprichádza do úvahy postup podľa § 11 ods. 1 cit. vyhlášky, pretože ten by mohol nasledovať len v prípade, ak by nebolo možné použiť postup podľa § 10 ods. 1, čo je v tomto prípade vylúčené. V závere vyjadrenia žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžf 15/2008 zo dňa 28.02.2008, ako aj na súdnu prax v rozhodovaní vo všetkých doterajších sporoch. Na základe toho žiadal rozsudok krajského súdu v napadnutej časti potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné a že je potrebné rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 416/2006-41 zo dňa 13.02.2009 v napadnutej časti o trovách konania podľa § 220 O.s.p. zmeniť.

Vzhľadom na ustanovenie § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p., podľa ktorého opravný prostriedok v správnom súdnictve je prípustný, len ak je to ustanovené v piatej časti O.s.p., a ustanovenie § 250k O.s.p., ktoré prípustnosť opravného prostriedku neobsahuje, odvolací súd sa v prvom rade zaoberal prípustnosťou odvolania v danej veci.

Vychádzajúc z ústavného princípu práva na spravodlivé súdne konania a princípu dvojinštančnosti, z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. vo veci sp. zn. II. ÚS 56/05 z 22. júna 2005) ako aj z názoru, že ustanovenia § 250k O.s.p. a § 250h ods. 2 O.s.p. upravujú síce spôsob rozhodnutia o náhrade trov konania v správnom súdnictve odlišne od všeobecnej úpravy, avšak na samotné rozhodovanie o trovách konania sa použijú ustanovenia tretej hlavy tretej časti O.s.p. (napr. § 151 O.s.p., ale aj §§ 147-149 O.s.p.), odvolací súd mal zato, že odvolanie žalobcu voči rozhodnutiu o náhrade trov konania možno meritórne prejednať.

V § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. sú uvedené pravidlá pre výpočet výšky základnej tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty (ktorou je buď výška peňažného plnenia, cena veci alebo práva), pokiaľ je táto vyčísliteľná pevnou sumou.

Podľa § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné hodnotu veci alebo práva vyjadriť v peniazoch, alebo ak ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami.

Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa tarifná odmena určená podľa § 9 až 14f o daň z pridanej hodnoty.

Podľa § 244 ods. 1 veta prvá O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Odvolačí súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že v predmetnom spore sa jedná o konanie upravené v piatej časti O.s.p. (§ 244 a nasl. -„Správne súdnictvo“), ktorého účelom je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu. Správne orgány v správnom súdnictve svojimi rozhodnutiami priznávajú najrôznejšie verejné práva alebo ukladajú verejno-právne povinnosti, pričom súd preskúmava súlad týchto rozhodnutí so zákonom. Správne súdnictvo nie je založené na nachádzaní subjektívnych práv jednotlivca vrátane určovania ich spornej výšky pri peňažnom plnení.

Podľa dnes už ustáleného názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a v súlade s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 92/09-9 z 1. apríla 2009) treba úkony právnej pomoci v správnom súdnictve posudzovať ako hodnotu veci alebo práva, ktoré nie je možné vyjadriť v peniazoch. Preto v správnom súdnictve nie je možné priznať odmenu advokáta

za poskytovanie právnych služieb podľa § 10 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby odvodiť z výpočtového základu zisteného podľa § 1 ods. 3 citovanej vyhlášky a pri priznaní výšky tarifnej odmeny za úkony do 31. mája 2009 (t.j. do zmeny vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 209/2009 Z.z.) treba postupovať podľa § 11 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z..

Krajský súd v odôvodnení výroku o trovách neuviedol, podľa ktorých ustanovení vyhlášky č. 655/2004 Z.z. priznal odmenu advokátovi žalobcu, preto je napadnutý rozsudok v tejto časti nepreskúmateľný.

Vzhľadom na uvedené považuje odvolací súd odvolanie žalovaného za dôvodné.

Podľa § 20 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení (účinnom od 01.06.2009), za úkony právnych služieb vykonané pred dňom nadobudnutia účinnosti tejto vyhlášky, patrí advokátovi odmena podľa doterajších predpisov.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd zmenil výrok prvostupňového súdu v časti o trovách konania tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania za tri úkony právneho zastúpenia (prevzatie a príprava zastúpenia dňa 6.4.2006, písomné podanie na súd – žaloba zo dňa 3.11.2006, prítomnosť na pojednávaní dňa 13.2.2009) v sume 2x 41,82 EUR a 1x 53,49 EUR (§ 11 ods. 1 písm. a/, § 14 ods. 1 písm. a/, c/ a d/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) + 2 x 19 % DPH zo sumy 41,82 EUR a 1x 19% DPH zo sumy 53,49 EUR, spolu DPH v sume 26,05 EUR (§ 18 ods. 3 cit. vyhlášky), režijný paušál v sume 2x 5,44 EUR a 1x 6,95 EUR (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky), zaplatený súdny poplatok v sume 331,94 EUR a cestovné s náhradou za stratu času v sume 2x 57,95 EUR a 41,55 EUR, teda spolu trovy v sume **670,40 EUR**.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. s poukazom na § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p., nakoľko v odvolacom konaní úspešný žalovaný si ich náhradu neuplatnil a ani mu v tomto odvolacom konaní trovy nevznikli.

Vo veci samej rozsudok krajského súdu odvolaním žalovaného napadnutý nebol, a preto v tejto časti zostáva nedotknutý.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. januára 2010

JUDr. Jana Baricová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková